

HOE BOUW JE EEN HUNEBED?

HET WAARGEBEURDE VERHAAL
OVER EEN EIGENWIJZE DRENT DIE BESLOOT
IN ZIJN EIGEN DORP EEN EEUWENOUW
MYSTERIE TE DOORGRONDEN

SILVIE KAMPHUIS &
MARTIJN ASLANDER

HOE BOUW JE EEN HUNEBED?

HOE BOUW JE EEN HUNEBED?

SILVIE KAMPHUIS &
MARTIJN ASLANDER

2018 PIXIE CREATIONS

VOORWOORD

In het jaar 2002 bouwde ik een hunebed. En niet zomaar een hunebed, maar het grootste hunebed ter wereld. In zestien dagen tijd, slechts geholpen door palen en touwen en een heleboel helpende handen (sommige projecten zijn letterlijk te zwaar om in je eentje van de grond te krijgen).

Het was natuurlijk een nogal waanzinnig plan. Enigszins naïef misschien ook. En een vlucht uit de realiteit, wellicht. Maar het was veel meer dan dat! Soms realiseer je je pas vele jaren later, in retrospectief, welke functie een bepaalde keuze of stap in je leven heeft gehad. Zeventien jaar na dato besef ik pas ten volle in welke mate de bouw van het hunebed inclusief de hele organisatie eromheen mij gevormd heeft, hoe mijn veerkracht en de mindset waarmee ik tegenslagen als kansen benader, zich daar hebben ontwikkeld.

Bijna alle ideeën en filosofieën die ik op het podium voor het voetlicht breng (over netwerken, ‘zwermkraft’, organiseren, dansen met bureaucratie, etc.) vinden hun oorsprong in ‘Gathering Stones’. Je zou het zelfs de oersoep kunnen noemen waaruit Easycratie is ontstaan, want ik ben natuurlijk netjes volgens de regels begonnen, maar gedurende het project, als easycraat avant la lettre, gaan zoeken naar wegen om de bureaucratie te omzeilen.

Ik vond Silvie Kamphuis, ghostwriter en schrijfster van levensverhalen, bereid het project te reconstrueren aan de hand van mijn herinneringen, interviews met betrokkenen en het archief: een 30 kilo zware kist bomvol krantenartikelen, bonnetjes,

Copyright 2018 Pixie Creations

NUR
ISBN 9789492902023

Eerste druk, juli 2018

Omslagontwerp: www.estherontwerp.nl
Redactie: www.tekstief.nl
Fotocredits: Marije Arends (Lievelling Fotografie), Daniel Maissan

vergunningen, subsidieaanvragen en foto's, die al die jaren bij mijn ouders op zolder heeft gestaan. Het resultaat is een chronologisch waarheidsgetrouw verslag van een onwaarschijnlijk avontuur, waarin ik een hoofdrol speel maar waarin ik vooral niet gespaard blijf. Want ook al is het project geslaagd – het grootste met de hand gebouwde hunebed heeft er toch maar mooi gestaan! – er ging natuurlijk tevens van alles mis; het was een weg vol hobbels en vergissingen en tegenslagen; het is bepaald geen heldenverhaal.

Wat het wel is? Een verhaal over kameraadschap. En over niet opgeven, over dromen omzetten in daden en je daarbij niet laten weerhouden door wetten en praktische bezwaren – om maar even vrij met Willem Elsschot te spreken. Een verhaal over beginnen aan iets, zonder te weten wat je onderweg gaat tegenkomen en hoe het afloopt.

Het leuke is dat ik in mijn latere leven mensen ontmoette die ook zo in het leven staan en vol daadkracht vanuit enthousiasme een onvoorstelbaar idee ten uitvoer brachten. Mensen zoals Esther Jacobs, met haar actie Coins for Care en Annette Dölle, met Keep it Clean Day. En Joseph Oubelkas, die vijf jaar onschuldig in een Marokkaanse gevangenis zat en zich zelfs daar niet door heeft laten ontmoedigen. Mensen die tegenslagen benaderen als kansen en die niet bang zijn voor beren op de weg. Want beren zullen er toch altijd zijn, of je ze nou verwacht of niet. En dan kun je, afhankelijk van de situatie, vriendjes worden met zo'n beer, of proberen hem te slim af te zijn.

Martijn Aslander
Haarlem, juni 2018

HET IDEE

‘Ik ga een hunebed bouwen’

Het was 16 mei 2000. De Chileense ex-dictator Augusto Pinochet werd vrijgelaten, Six Flags Holland opende zijn deuren met vier nieuwe achtbanen in Biddinghuizen, Erik Zabel won de Amstel Gold Race en Martijn Aslander besloot: Ik ga een hunebed bouwen.

Gekke ideeën waren de in de gemeente Borger-Odoorn woonachtige Drent niet vreemd. In 1989 richtte hij al op 17-jarige leeftijd het buitensportcentrum Dunedain op, in 1997 diende hij een miljoenenplan in voor een Natuurtransferium en in 1998 richtte hij Elvenstone Networks op. Elvenstone was ontstaan als verzameling gelijkgestemde mafkezen en fungeerde als een netwerk van getalenteerde liefhebbers van allerlei complexe uitdagingen. Overheid, grootbedrijf of mkb'er, iedereen kon aankloppen bij Elvenstone. De kracht van het collectief zorgde daarbij altijd voor verrassende onconventionele oplossingen. 'It wasn't me. It was the elves.' Die ondernemingslust en daadkracht stonden haaks op de behouden dorpsmentaliteit in het toen nog geen 5000 inwoners tellende Borger, waar 'megalo-maan gedoe' standaard met enige weerstand ontvangen werd. De eerste met wie hij zijn plannen deelde was Anke, die hij kende van scouting. Ze kon een doe-het-zelf-hunebed maar moeilijk serieus nemen. 'Je bent gestoord,' zei ze, wat precies de woorden waren waar Martijn enthousiast van werd. 'Waarom niet? We wonen in Drenthe en we weten zoveel over die hunebedden: Wanneer ze gebouwd zijn, door wie, waar de stenen vandaan kwamen, waar de hunebedden voor gebruikt werden, maar we hebben geen flauw idee hoe ze gebouwd zijn! En we zochten toch nog een gaaf project voor het 50-jarig bestaan van scoutingclub De Woudlopers?' Anke was duidelijk niet overtuigd, maar dat kon Martijn niet veel schelen. Hij was wel gewend dat mensen hem voor gek verklaarden.

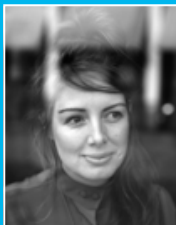
'Het boek leest als een trein en is dicht op de huid geschreven. Eerlijk, oprecht en kwetsbaar. Een prachtig verhaal over creativiteit, onverzettelikheden en de vaardigheid om de juiste mensen om je heen te verzamelen die voor je door het vuur gaan.' – *Bas Kersten, adviseur organisatiestrategie Politie Nederland*

'Ik spoor iedereen aan dit boek te lezen zodat nog meer mensen uit hun hunebed kruipen en aan de slag gaan met een vernieuwend idee. We hebben meer 'gekkies' nodig om de status quo te doorbreken. In dit boek is voldoende inspiratie te vinden voor iedereen!'

– *Prof. Dr. Josette Dijkhuizen, Honorair Hoogleraar Ondernemerschapsonwikkeling*

'Aslander kantelt de wereld een kwartslag, zodat tegenslag voorspoed wordt. Het boek biedt een eerlijk en heerlijk verhaal van iemand die het Drentse motto: "as t niet giet zoals t moet, moet t maar zoals t giet", volledig naar zijn hand weet te zetten. Een inspiratie voor iedereen die dromen heeft.

– *Niesco Dubbelboer, oud-Tweede Kamerlid en democratievernieuwer*

Silvie Kamphuis houdt van leven en lachen. Zo hard als ze kan. Ze behaalde een rechtendiploma, maar geeft de voorkeur aan wereldwijd verhalen beleven en schrijven. Haar repertoire varieert van hunebedden tot vliegtuigen en van ouderenzorg tot verhalen over naaktfoto's. Je kunt haar ook een biografie laten schrijven over je vader of oudtante.

Martijn Aslander is stand-up filosoof en coauteur van de bestsellers *Easycratie* en *Nooit Af*. Hij houdt zich bezig met het verbinden van mensen, informatie en ideeën. Zowel op het podium als in zijn publicaties brengt hij met hartstocht en humor de complexe impact van technologie op de samenleving in kaart.

ISBN 978-94-92902-02-3

9 789492 902023